

[Poul Nødgaard]

af 1994. Vi lægger ikke skjul på, at vi meget gerne ser, at langt størsteparten af dette antal stillinger findes i den private sektor, og det tror jeg ikke at nogen kan være uenige i.

Jeg vil også sige, at jeg synes, det er meget godt, at man har et mål at gå efter, og når der står »mindst 50.000«, håber vi da på, at det kan blive endnu mere. Det er godt, man har noget at stræbe efter, og derfor vil vi støtte SF's dagsorden, når det nu kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu skal vi ikke gentage de 14 timers debat fra i tirsdags, hr. Henning Dyremose. Jeg ved ikke, om det er i strid med forretningsordenen at bruge ordet citatfusk, men jeg vil alligevel gøre det og risikere at blive irettesat af formanden.

Det er citatfusk at hive én tabel ud af et notat og så sige i en fin bisætning, at der er for resten nogle modregninger bagefter, og dermed punktum! I det selvsamme notat, som hr. Henning Dyremose sidder med, kan man konstatere, at erhvervsbelastningen er nul i 1994 og op til 1½ pct. af lønsummen i 1998, og at dette dels modregnes af de omstillingsmuligheder, der er i virksomheden, dels af de kommende overenskomstforhandlinger og dermed af lønudviklingen. Det burde også have været nævnt.

Jeg synes, det er grove løjer; men det er jo dét, De Konservative nu har bedrevet de sidste 8 dage, nemlig at hive enkelttabeller ud og fremsætte dem som den eneste sandhed og i øvrigt helt glemme, at der for resten også er en anden del af regnestykket. Man burde have taget det hele med, hr. Henning Dyremose, men så ville billedet jo også have set lidt ubehageligt ud for Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig med hensyn til forretningsordenen; men det er i hvert fald ikke citatfusk at nævne, at i tabel 3.1, ændringer i erhvervs- og avancebeskatningen, opgør regeringen selv, at erhvervs- og avancebeskatningen i alt – det var lige præcis den formulering, jeg brugte, og det står her i notatet –

med alle decimaler udgør 1,59 mia. kr. i 1994, 3,78 mia. kr. i 1996 og 7,505 mia. kr. i 1998. Det er den samlede ændring i erhvervs- og avancebeskatningen.

Det, man derefter forsøger i notatet, og som jeg på grund af taletiden for korte bemærkninger kun kunne få med i en bisætning, er at sandsynliggøre, at denne beskatning slet ikke er en belastning. Det er jeg faktisk helt og aldeles uenig med Ministeriet for erhvervspolitisk samordning i, og jeg mener, at jeg kan tilbagevise det punkt for punkt. Derfor redegjorde jeg for, at regeringen selv har gjort opmærksom på, at erhvervs- og avancebeskatningen starter allerede i 1994 og stiger til de 7,5 mia. kr. i 1998. Og ellers hænger regeringens planer jo heller ikke sammen. Hvis ikke man havde de 8 mia. kr., var der jo ikke noget at lave personskattelettelser med, for i 1998 er provenutabet ved den samlede skatteomlægning kun på 600 mio. kr. ifølge regeringens egne tal. Derfor er det ikke så mærkeligt, at det belaster erhvervslivet, for det bliver taget fra erhvervslivet. Det er en kendsgerning, hr. Peter Duetoft, og det er en kendsgerning, der koster arbejdspladser, og derfor er det relevant for dagens debat. For det kan ikke nytte noget, at vi diskuterer, hvordan vi skal skabe arbejdspladser, når en del af regeringens skatteomlægning i virkeligheden ødelægger mulighederne for at skabe flere nye arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare erindre det historieløse Konservative Folkeparti, der ikke kan lide at mindes gamle dage, om, at så vidt jeg husker, betød de konservative udspil på arbejdsmarkedsområdet og skatteområdet en belastning på henholdsvis 5 mia. kr. og 5-6 mia. kr. for erhvervslivet, hvilket samlet var omkring 10-11 mia. kr. Det var bl.a. en af grundene til, at CD på det tidspunkt var utrolig kritisk over for de konservative planer.

Og så vil jeg godt fastholde, at det er citatfusk, hvis man tager de oplysninger, man kan lide, fra et notat og derefter fortier resten. Det er ikke en rimelig måde at diskutere på, hr. Henning Dyremose, uanset om taletiden er udløbet eller ikke.